

НАУКОВЕЦЬ І ПОЕТ

Автор віршів, які ми пропонуємо читачам "Довкілля та здоров'я" — Людмила Георгіївна Александрова, доктор біологічних наук, провідний науковий співробітник Інституту медицини праці АМН України, знаний спеціаліст у галузі профілактичної медицини. Вона займається вирішенням проблем, пов'язаних з методичними основами гігієнічного та біологічного моніторингу потенційно небезпечних хімічних сполук. Результати наукових розробок Л.Г. Александрової відбиті у численних публікаціях, навчальних посібниках та довідниках, інформаційних бюлетенях. Двадцять років поспіль вона очолює комісію з методів

контролю шкідливих чинників Комітету з питань гігієнічної регламентації МОЗ України. Плідно співпрацює і з практичними санітарними лікарями, щедро передає їм свої багатий досвід і знання.

Доктор біологічних наук Л.Г. Александрова протягом багатьох років є членом спеціалізованих рад із захисту докторських дисертацій при Інституті гігієни та медичної екології ім. О.М. Марзеєва АМН України та Інституті медицини праці АМН України.

Однак, окрім наукової роботи, Людмилу Георгіївну завжди цікавили і театр, і живопис, і література. Ніжне ставлення до природи дозволило їй передати свої почуття голосами і фарбами, особли-

во вона любить літо та осінь. Філософські роздуми про пори року вилилися у поетичних рядках, які нікого не залишають байдужими.

Нещодавно Людмила Георгіївна відсвяткувала свій ювілей. Вітаємо її і щиро зичимо здоров'я, наукового довголіття, творчої активності і наснаги як у науці, так і у поезії.

ПОЕТИЧНА СТОРІНКА

ПАМ'ЯТЬ

Мне снятся иногда такие сны,
Где отголоски пройденной войны,
Гром пушек, зарево и танки,
Толпа людей на полустанке,
Картошек вкусные кожурки,
Тепло спасительной буржуйки,
Любимых трепетные руки
И боль разлуки, боль разлуки...

Приходят и такие сны —
Дыханье молодой весны
Все пробуждало к жизни новой,
Где были важны мысль и слово,
Свиданья, дружеские встречи,
И неизменно каждый вечер
Пластинки черный диск крутился,
И в вихре радостном кружился
Веселый молодой народ,

Как будто не было забот...

Приходят сны иные редко,
Где кем-то сломанная ветка,
В истошном крике чей-то рот
Строчит слова, как пулемет,
И задевает, ранит душу,
А я не трушу, я не трушу...

Но я люблю другие сны,
Где нет беды и нет войны,
Где не во сне, а наяву
Со мною те, кого люблю
И с кем дружу, и кто мне милы.
Все это придает мне силы
Трудиться, рук не покладая.
С надеждой
новый день встречаю.

МЕСТА РОДНЫЕ...

Места родные — отчий дом,
Речушки и леса кругом,
Деревни на холмах, как часовые,
И звезды чистые такие,

В лугах некошенных роса,
Березок нежная краса,
Лиц дорогих прекрасный свет
И на проталинке
подснежник-первоцвет.

Куда бы ни бросала жизнь меня,
Храню тепло домашнего огня,
И память о закатах и рассветах
Черпаю в деревенских родниках...

ЗАДЕРЖАЛОСЬ ЛЕТО У ПОРОГА...

Задержалось лето у порога,
Пахнут маттиолой вечера,
И июль — мальчишка босоногий
Прибежал в наш сад еще вчера.

Нынче август рассыпает звезды,
Тихо так и сладостно в ночи,
Загадать желание не поздно —
Чтобы не погас огонь свечи,

Чтобы холод не затронул душу,
Чтоб в дороге было нам светло,
Чтобы соловья еще послушать,
Чтобы дом наполнен был теплом.
Задержалось лето у порога...

ЛЕТО

Пряно пахнет
клевером и мятой,
Звонкое жужжанье на лугу,
И ромашки
в полосе несжатой
Подбираются
к высокому стогу.
Узкой лентой
стелется Боршинка,
Куст ольховый
загляделся в воду,
Белые и желтые кувшинки,
Камыши проходят
речку бродом...

ОТ ЖАРЫ УСТАЛО ЛЕТО...

От жары устало лето,
Где вы бродите, дожди?
Заблудились тучи где-то.
Чахнет липа, сохнет верба,

Крик немой —
все "пить" да "пить".
Где ж ты, ветер,
друг неверный?
Речка — сонный водоем,
Пахнет клевером и мятой.

Мы сюда еще придем.
Лунный свет
в воде искрится,
Что подарит нынче ночь?
От жары устали птицы...